

[Stauning.]

de foreliggende Kriseforslag der kan vinde en rimelig Tilslutning. Og Konservatismens selvstændige Indsats! Ja, den er blevet et aarligt tilbagevendende Ultimatum af Frygt for, at der ellers skulde blive Enighed om noget som helst, et Ultimatum, en Erin-dring, der ikke taaler Berøring af andet end konservative Fingre. Under disse Omstændigheder venter jeg jo at høre Ministeriets Mening om Situationen, ogsaa om det fore-liggende Lovforslag. Det kan ikke godt vedblive som nu. Jeg har ikke noget imod, tværtimod, at Toldforslaget glider ned i Ubemærkethed. Jeg synes, at Toldforslaget hører hjemme dér, og har intet imod, at det forsvinder, hvor det hører hjemme, i Ubemærketheden. Men dermed er Sagen ikke afgjort. Krisen og Arbejdsløsheden vil bestaa, hvad enten dette Lovforslag ved-tages eller forkastes. Dette Spørgsmaal kræver sin Indsats; sin Afgørelse og først og fremmest, at Ministeriet ved Handling, ikke ved Tale alene, viser, at det vil og kan udrette noget for at skabe bedre Kaar for de 70 000 arbejdsløse. Dette gøres ikke ved et brutalt Anfald paa Hjælpekasselovgivningen, det gøres ikke ved den Nedskeringspolitik, som satte sin pragtfuldeste Blomst i Gaar. Dette hjælper os ikke — det har Tiden til-strækkelig vist — bort fra de ulykkelige Tilstande, hvorunder en stor Del af Befol-kingen lider.

Altsaa, jeg synes, at der er Grund til at vente et Ord fra allerhøjeste Sted, et Ord om, hvad Situationen vil bringe os, ikke blot et Ord om det Lovforslag, der fore-ligger, hvad jeg anser for en Selvfølge, at vi maa have, men ogsaa om, hvad Rege-ringen vil foretage sig, hvis den i Dag op-naar at se dette Lovforslag forkastet. Vil Regeringen være i Stand til at yde nogen positiv Indsats, eller vil den fremdeles holde de Taler, af hvilke vi nu har hørt til-strækkelig mange i den svundne Tid? Det synes jeg er Spørgsmaalet i Dag mere end Spørgsmaalet om, hvor lidt alvorligt man skal tage det konservative Forslag.

Himmelstrup: Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Stauning, der nu forlod Taler-stolen, saaledes, at det ærede Medlem frem-hævede, at en af de Vanskeligheder, og maaske den eneste, der havde været for det ærede Medlem ved at komme i Kontakt paa dette Omraade med Forslagsstillerne af det Forslag, som vi behandler her i Dag, var denne, at det ikke var lykkedes det ærede Medlem at faa fremkaldt en Forhand-ling, der kunde medføre visse Ændringer i

dette Forslag, navnlig i dets § 1, medens det ærede Medlem derimod rent principielt ikke nærede Betæneligheder ved selve For-slaget.

Vi er indenfor det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, stillet saaledes, at vi ogsaa har principielle Betæneligheder, idet vi ingen Sinde har været af den Tro, at det i det lange Løb var muligt at bekæmpe Arbejdsløsheden ved Hjælp af Toldforanstaltninger. Vi er-kenner fuldt ud, at det Formaal, som det foreliggende Lovforslag sætter sig, og som, hvad § 1 angaar, angives at være en Bekæmpelse, en Nedstemning af den be-staaende Arbejdsløshed, ikke naas gennem en protektionistisk Politik, vi har altid været af den Opfattelse, at det ikke ved en saadan Politik vilde være muligt i det lange Løb og paa det hele Omraade at formindske denne Arbejdsløshed. Vi er naturligvis fuld-stændig paa det rene med, at indenfor enkelte begrænsede Omraader af Erhvervslivet vil det være muligt ved Hjælp af saadanne Foranstaltninger at fremkalde i det mindste en momentan Forringelse af Arbejdsløs-heden, men vi tror samtidig, at en saadan Politik vil skabe ugunstigere Erhvervsvil-kaar indenfor en Række andre Fag, og at Resultatet derfor i det lange Løb ikke vil være det, der af de ærede Forslagsstillere angives som det Formaal, man tilsigter. Dette er jo Betragtninger, som vi har gjort gæl-dende Gang paa Gang, naar disse Forslag har været til Behandling her, og det er Betæneligheder, som den saglige Drøftelse af Forslaget, der har fundet Sted i Udvalget, og hvortil vi jo ved Sagens første Behandling her i Tinget tilsagde vor Medvirken, ikke har kunnet overvinde.

Hertil kommer saa endvidere andre Betæneligheder; disse er tidligere blevet fremhævet, baade ved Sagens første og ved dens anden Behandling, baade af den højt-ærede Handelsminister og af mig som Ord-fører for Partiet Venstre. Disse Betænelig-heder gaar først og fremmest ud paa, at vi mener det uforeneligt med vor principielle Opfattelse, at Toldlovsændringer gøres til administrative Anliggender. Vi kan ikke se rettere end, at med Vedtagelsen af det fore-liggende Forslags § 1 — selv med Indføjelse af det Udvalg, som skulde være raadgivende og hjælpende for Handelsministeren og Finansministeren i de Forhold, hvorom Taleren her er — vil Lovgivningsmagten, der dog skulde være den første til over-hovedet at tage Stilling til disse Spørgs-maal, til at vedtage Toldlovsændringer, under alle Omstændigheder komme bag-efter, hvis man altsaa følger det i § 1 ned-